

ANCSEL ÉVA

Bekezdések az emberről — 1991

*Azt is el szoktuk felejtetni, hogy a múlt nem szokott elmúlni.
Nem csoda, hogy kénytelen tapintatlanul figyelmeztetni rá.*

*Emlékek nélkül az idő olyan, mint a tér a súlytalanság állapotában.
Nem tud benne az ember megállni a lábán.*

A történetek teszik lakhatóvá és életszabásúvá az időt.

*Aki egy életen át gyalogol irdatlan utakon a fele igazságért, az egy valamit elér.
Előbb-utóbb a sárkánylakok urai üdvözölni fogják már messziről
— hét fejjel és a törzsvendégnek kijáró tisztelettel.*

Csak irdatlan utakon lehet eljutni valahová.

*Nem elég, ha az ember életútjának felén egy sötét nagy erdőbe ér,
el is kell tévedni benne, hogy egy kicsike tisztánlátást kiérdemeljünk.*

*Ha már senkitől se kérdezhetjük: „emlékszel?” — akármilyen semmiségre utalva,
akkor minden emlékünknél megbetegszik.
Ami senkivel se megosztható, az meg se történt.*

Ahol elvesznek a tradíciók, ott kilyukad az idő és elpereg a múlt.

*Szeretem Jónást, a Biblia Nagy Engedetlenét, aki jobb belátásra próbálta rábírní,
sőt, móresre merészelt tanítani az Istent.*

*Hogy mi kellene nekem ahhoz, hogy beálljak segíteni Sziszüphosznak köve hordásában?
Annyi, hogy megkérjen rá, de annyi se,
elég lenne, ha int, hogy megengedi.*